

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **CET 21, spol. s r.o.**, se sídlem Praha 5, Křiženeckého nám. 1078/5, zastoupen JUDr. Vladimírem Kroupou, advokátem v Praze 6, Zavadilova 1925/15, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované sp. zn./Ident.: 2010/301/vos/CET ze dne 14.7.2010,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou dne 25.2.2011 domáhal zrušení rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání sp. zn./Ident.: 2010/301/vos/CET ze dne 14.7.2010, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 100.000 Kč za porušení ustanovení § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že dne 25.2.2010 od 17:40 hod. na programu NOVA odvysílal pořad Kriminálka New York II (3), který obsahuje výjevy násilí a realistické až naturalistické záběry zkoumání mrtvých těl a jejich částí, které jsou způsobitelné ohrozit psychický, ale i mravní vývoj dětí a mladistvých, čímž došlo k porušení povinnosti nezařazovat v době od 6:00 hod. do 22:00 hod. pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých.

Posuzovaný příběh náleží do druhé řady seriálu a kriminalisté v něm řeší současně dva případy, a to vyšetřování smrti muže roztrhaného v tygří kleci a vraždy mladé dívky vpíchnutím injekce s jodem. Seriál se soustřeďuje na exaktní vyšetřovací postupy

kriminalistů. Problematické záběry jsou zejména v úvodu pořadu, krvavé záběry na oběť rozsápanou tygrem, tygr drásá tělo muže ležícího bezvládně ve výběhu, posléze se do něj zakusuje, dominantním vjemem záběrů je zkrvavená bílá košile a řev zvířete, objevuje se rozervané maso. Po usnutí tygra ohledávají kriminalisté s detailními záběry zbytky těla v tygřím výběhu: zůstalo tu pár kousků těla, je tu noha, ucho a dva prsty, to za mnou je zřejmě kus stehna. Dále záběry zkoumání těla v pitevně – rozsápaná část trupu, torzo hrudníku bez končetin jen se značně pošramocenou hlavou.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že je zde založeno oznámení o zahájení správního řízení ze dne 16.3.2010, vyjádření žalobkyně k oznámení o zahájení správního řízení ze dne 23.4.2010, dále oznámení Rady o doplnění podkladů pro rozhodnutí o provádění důkazů ve správním řízení ze dne 15.6.2010, dále protokol o provedení důkazu obrazově zvukovým záznamem pořadu ze dne 13.6.2010.

V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaná mj. uvedla, že při posuzování pořadu jako celku je nutno přihlédnout k době vysílání pořadu, k němuž došlo v podvečerním čase, tedy dlouho před 22.00 hod.

Dále uvedla, že pořad obsahuje scény, které mohou na dětského diváka působit děsivě, mohou v něm vyvolat pocity strachu a úzkosti, mohou jej šokovat a následně traumatizovat. tyto scény mohou též dětského diváka citově otupit vůči zobrazení násilí a tím ohrozit jeho mravní vývoj. Dětský divák si teprve utváří pohled na svět a nemusí být vědomostně vybaven natolik, aby byl schopen vyrovnat se s popsány scénami bez emocionální zátěže.

Žalovaná se vypořádala se všemi námitkami uplatněnými provozovatelem televizního vysílání a zdůvodnila uloženou sankci, jakož i její výši.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal jeho nezákonnost, a to zejména v důsledku nesprávnému vyhodnocení obsahu pořadu, v důsledku nedostatku důvodů rozhodnutí, jakož i překročení mezi správního uvážení při stanovení výše pokuty, když zohlednil neprokázaný údaj o sledovanosti.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 11.4.2011 navrhl žalobu zamítnout s tím, že odkázal na odůvodnění svého žalobou napadeného rozhodnutí.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, která se konala dne 31.5.2011 a dne 27.11.2012, při nichž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích. Při jednání byl opakovaně proveden důkaz shlednutím obrazově zvukového záznamu předmětného pořadu.

Městský soud v Praze posoudil věc takto :

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového právního stavu, který tu byl v době

rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto rozsudkem č.j. 8 A 41/2011-37 ze dne 31. května 2011 žalobu zamítl, nicméně Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti žalobce a svým rozsudkem č.j. 8 As 81/2011-69 ze dne 23. července 2012 tento rozsudek zrušil.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu Městský soud v Praze tím, že své rozhodnutí nepodepřel náležitým odůvodněním, zasáhl do práva žalobce na spravedlivý proces, a způsobil tím nepřezkoumatelnost svého rozsudku pro nedostatek důvodů.

Poukázal mj. i na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 13/2004-55: ztotožní-li se sice Městský soud v Praze se závěry správního orgánu a označí-li je za správné, avšak nevyporádá-li se s věcnými či právními námitkami uplatněnými v žalobě, je toto rozhodnutí nepřezkoumatelné. Svoje závěry musí soud vždy podpořit argumenty ve vztahu k žalobním námitkám.

Podle § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání provozovatel vysílání je povinen nezařazovat v době od 06.00 hodin do 22.00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých; tato povinnost se na provozovatele vysílání nevztahuje, je-li vysílání koncovému uživateli dostupné na základě písemné smlouvy uzavřené s osobou starší 18 let a je k němu poskytnuto technické opatření, které této osobě umožňuje omezit přístup k vysílání dětem a mladistvým.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 62/2005-66 výklad pojmu mravnosti nemůže být předmětem znaleckého posudku, ale je to naopak správní orgán a posléze soud, který mu přiřazuje konkrétní význam a obsah.

Ze skutkové podstaty správního deliktu dle § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání lze odlišit tři formální znaky: 1) odvysílání pořadu, 2) doba jeho vysílání, 3) potencialita ohrožení chráněných zájmů – fyzického, psychického či mravního vývoje dětí a mladistvých. Přičemž konkrétní přepis jednotlivých obsahově závadných scén pořadu není nutno zařazovat do výroku napadeného rozhodnutí, neboť tato nadbytečnost by mohla celý výrok rozhodnutí učinit nepřehledným v krajním případě až nesrozumitelným (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 4/2009-84). Výrok napadeného rozhodnutí obsahoval identifikaci pořadu (Kriminálka New York), dobu jeho vysílání i potencialitu ohrožených chráněných zájmů, (fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých). Zároveň v odůvodnění byl uveden konkrétní popis závadných scén pořadu.

V průběhu správního řízení nebylo pochyb, o jaký pořad se jedná (viz oznámení o zahájení řízení). Skutkové zjištění je dáno zejména obsahem pořadu, přičemž skutkové zjištění – popis scén v odůvodnění odpovídá zcela obsahu vysílaného pořadu, jak vyplynulo z provedení důkazu – shlednutím daných scén při jednání soudu.

Problematické záběry posuzovaného příběhu série Kriminálka New York jsou zejména v úvodu pořadu, krvavé záběry na oběť rozsápanou tygrem, tygr drásá tělo muže ležícího bezvládně ve výběhu, posléze se do něj zakusuje, dominantním vjemem záběrů je zkrvavená bílá košile a řev zvířete, objevuje se rozervané maso. Po usnutí tygra jsou to detailní záběry zbytků těla v tygřím výběhu: pár kousků těla, noha, ucho a dva prsty, kus stehna. Dále záběry zkoumání těla v pitevně – rozsápaná část trupu, torzo hrudníku bez končetin jen se značně pošramocenou hlavou.

Městský soud v Praze musel přisvědčit hodnocení žalované Rady, že tyto scény mohou ohrozit chráněné zájmy, tj. fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých. Pokud zákonodárce hodlal určitou oblast regulovat, tak zároveň nelze rezignovat na funkci dané normy, tedy na předmětný zákaz vysílání určitých pořadů před 22:00 hod.

Městský soud v Praze shodně s žalovanou má za to, že je obecně známé, že v předmětném čase, tj. mezi 17. a 19. hodinou (pořad začal v 17:40 hod.) se dívají na televizi také děti do 15-ti let věku často bez přítomnosti rodičů a tedy i bez korekce a vysvětlení, neboť to odpovídá obvyklému dennímu režimu členů rodiny, případné průzkumy faktického stavu by byly nad rámec účelu správního řízení.

Žalovaná Rada je povinna přesvědčivě sdělit, v čem spatřuje schopnost předmětných scén ohrozit vývoj mladistvých. V tomto rozsahu žalovaná konstatovala, že záběry mohou působit na dětského diváka silně traumaticky. Uvedla, na základě jakých skutečností, resp. úvah k tomu dospěla. V tomto rozsahu je rozhodnutí přezkoumatelné, neboť v souladu s § 68 odst. 2 správního řádu je zřejmé, jakou úvahou se žalovaná řídila při zjištění účinku pořadu na dětského diváka. Z obsahu napadeného rozhodnutí lze seznat, které scény jsou závadné, v rozhodnutí je popis, ve spisu je DVD (osobní seznámení s pořadem proběhlo při jednání soudu). Hodnocení žalované je dostatečné a srozumitelné

Dle Městského soudu v Praze krvavé záběry na oběť rozsápanou tygrem, tygr drásající tělo muže ležícího bezvládně ve výběhu, zakusující se do něj, přičemž dominantním vjemem záběrů je zkrvavená bílá košile a řev zvířete, rozervané maso, detailní záběry na zbytky těla v tygřím výběhu - pár kousků těla, noha, ucho a dva prsty, kus stehna, jakož i záběry zkoumání těla v pitevně – rozsápaná část trupu, torzo hrudníku bez končetin jen se značně pošramocenou hlavou, mohou působit na dětského diváka traumaticky.

Městský soud v Praze musel sice přisvědčit žalobci, že nelze obecně stanovit „bloody time“ vycházející striktně ze zákazu dle § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání. Lidské utrpení (krev) bylo a bude součástí obsahu vysílání televizních stanic i před 22:00 hod., aniž by bylo možné bez přihlédnutí ke způsobu jeho ztvárnění dovodit porušení zákazu dle § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání. Přičemž nutno přihlédnout nejen izolovaně k provedení dané scény, ale také ji hodnotit v souvislosti s ostatním obsahem pořadu. Nicméně v inkriminované věci je nesporné, že žalovaná Rada tak učinila, když uvedla, že ne všechny scény v pořadu považuje za závadné, a výslovně uvedla scény, které měly potenciál ohrozit dětské diváky: krvavé záběry na oběť rozsápanou tygrem, tygr drásající tělo muže ležícího bezvládně ve výběhu, zakusující se do něj, přičemž dominantním vjemem záběrů je zkrvavená bílá košile a řev zvířete, rozervané maso, detailní záběry na zbytky těla v tygřím výběhu - pár kousků těla, noha, ucho a dva prsty, kus stehna, jakož i záběry zkoumání těla v pitevně – rozsápaná část trupu, torzo hrudníku bez končetin jen se značně pošramocenou hlavou. tyto scény skutečně mohou působit na dětského diváka traumaticky.

Podle názoru Městského soudu v Praze uvedený pořad bylo nutno posuzovat jako celek, a proto postačovalo pro spáchání deliktu i to, že byly problematické pouze některé scény. Ustanovení § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání považuje za dokonaný správní delikt, vysílání pořadu, který by mohl ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a

mladistvých v době mezi 06:00 až 22:00 hod. Ke naplnění skutkového podstaty tohoto deliktu tedy postačuje potencialita ohrožených chráněných zájmů, (fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí. Ke spáchání tohoto deliktu není tedy zapotřebí, aby celý pořad byl plný násilí, postačí dílčí momenty, jak je tomu i v inkriminované věci, aby bylo lze dospět k závěru o škodlivém charakteru pořadu a jeho negativním dopadu na dětského diváka. Delikt ní odpovědnost provozovatele vysílání je dána pořadem jako celkem, byť pořad neobsahuje pouze závadné scény, ale dostatečné množství.

Dalším významným kritériem je doba vysílání, a to nejen z pohledu předpokládané skladby diváků, ale také legitimního očekávání rodičů (i bez znalosti zákonného zákazu), které důvodně zahrnuje předpoklad, že zejména v ranních a poledních pořadech nebudou scény určité povahy, čímž je omezena regulační povinnost rodiny. V inkriminované věci byl závadný pořad vysílán od 17:40 hod., tedy v době mezi 06:00 až 22:00 hod., v níž § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání je provozovatel televizního vysílání povinen nezařazovat pořady takového charakteru, tj. ohrožující fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých.

Žalovaná rada není povinna si vždy opatřit ve všech správních řízeních vedených s provozovateli televizního vysílání ohledně uložení pokuty za porušení zákazu stanoveného § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání znalecký posudek k prokázání toho, že daný pořad by mohl ohrozit, fyzický, psychický či mravní vývoj dětí a mladistvých. Přizvání znalce za účelem odborného posouzení věci, je dle názoru soudu na místě jen tehdy, pokud by na základě vysílaného pořadu ve vazbě na požadavky zákona nebylo možné učinit logické správní uvážení o takovém vlivu pořadu a šlo by o hraniční případ složitějšího správního úsudku (shodně např. NSS 8 As 62/2005, 6 As 16/2004, 4 As 38/2007).

Pokud žalobce odkazoval na odborné posouzení pořadu „Kriminálka Miami“ a domníval se, že pořad neobsahoval prvky nebezpečného televizního násilí, neboť nenabádal k napodobování násilí, neobdivoval ho a ani utrpení a násilí neprezentoval jako běžný vzorec chování, musel soud tuto námitku odmítnout s odkazem na ustálenou shora citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu. Posuzování mravnosti nepřisluší znalci, nýbrž o výkladu tohoto pojmu rozhoduje samotný správní orgán nebo soud. Je to správní orgán, resp. následně soud, a nikoli osoba, která vyhotovila odborné vyjádření, kdo posléze činí závěr o naplnění skutkové podstaty správního deliktu. V inkriminované věci názor žalované Rady není v rozporu s předloženým odborným vyjádřením, neboť odborné posouzení odvysílaného dílu „Přísaha“ Kriminálka Miami ze dne 22.3.2010, neboť se týká jiného druhu násilí – bodnutí Američana cizinkou Morales a střelba ve voze spouštějící následnou přestřelku se zasažením policisty mimo ochrannou vestu do plic, přičemž oba násilné činy jsou legitimizovány jako sebeobrana. namítané odborné posouzení nebylo možno v inkriminovaném případě, který je o něčem jiném, použít.

Pokud jde o námitku žalobce, v níž se dovolával rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 7 Ca 336/2008-34, musel soud tuto námitku odmítnout jako neopodstatněnou. Tento rozsudek obsahuje právní názor závadných scén, ale šlo o zcela jiný pořad, přičemž závadné scény se lišily v podstatě – násilné jednání, v inkriminované věci se jednalo o záběry statické, následky násilného jednání. Z tohoto důvodu nelze namítaný rozsudek použít v této věci. Kromě toho hodnocení požadované rozsudkem č.j. 7 Ca 336/2008 - 34 je v inkriminovaném

rozhodnutí Radou provedeno. Dále v řízení předcházejícím vynesení rozsudku č. j. 7 Ca 336/2008 - 34, znalec označil odvysílané scény za způsobilé ohrozit vývoj dětí a mladistvých.

Městský soud v Praze znovu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť je nesporné, že pořad byl vysílán od 17:40 hod. a na tuto dobu se vztahuje zákaz § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání. Žalovaná v napadeném rozhodnutí konkrétně vyložila, které záběry jsou zakázané, rozhodnutí obsahuje popis porušení, přičemž identifikace pořadu, jakož i popis závadných scén jsou bez vady.

Pokud žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí v důsledku nesprávnému vyhodnocení obsahu pořadu, musel soud tuto námitku odmítnout a připomenout, že ochrana poskytovaná citovaným ustanovením § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání je zaměřena na vymezenou skupinu diváků především právě s ohledem na jejich věk, který nedává vždy záruku, že se dítě či mladistvý s obsahem pořadu vypořádá shodně, jako když tento pořad vnímá dospělý divák. Žalovaná se se závadností inkriminovaného pořadu pro nezletilého diváka v jednotlivých podrobnostech i jako celku vypořádala velmi podrobně a srozumitelně. Pokud jde o žalobní námitku týkající se znaleckého posuzování, musel ji soud rovněž odmítnout s odkazem na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu.

Pokud žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí v důsledku nedostatku důvodů rozhodnutí, musel soud i tuto námitku odmítnout. Žalovaná v napadeném rozhodnutí zdůraznila, že je v pořadu prezentováno fyzické násilí, zobrazeny části lidských ostatků (často drastickým způsobem). Následně žalovaná popsala nejdrastičtější scény pořadu (záběry krvavé záběry na oběť rozsápanou tygrem, tygr drásá tělo muže ležícího bezvládně ve výběhu, posléze se do něj zakusuje). Soud se proto ztotožnil se závěry žalované, že v inkriminovaném případě došlo ke spáchání ohrožujícího správního deliktu ve smyslu § 32 odst. 1 písm. g) zákona o vysílání. Skutečnost, že ne všechny problematické scény jsou samy o sobě ohrožující, nemůže mít vliv na závěr o spáchání správního deliktu, neboť každý pořad je nutno ve smyslu citovaného zákonného ustanovení posuzovat rovněž jako celek.

Pokud žalobce namítal, že žalovaná při stanovení výše uložené pokuty překročila meze volného správního uvážení, když zohlednila neprokázaný údaj o sledovanosti, musel soud i tuto námitku odmítnout. Žalovaná v napadeném rozhodnutí podrobně rozebrala všechna zákonná kritéria ohledně přiměřenosti uložené pokuty, mj. uvedla, že účastník řízení provozuje celoplošné vysílání, tzv. jeho vysílání může přijímat ve vymezeném územním rozsahu alespoň 70% obyvatelstva. Jedná se tedy o provozovatele televizního vysílání s velmi vysokým podílem sledovanosti na mediálním trhu, a to na jeho nejvyšších příčkách, přičemž sledovanost programu NOVA je vysoká. Rada osvětlila, proč nepoužila přesná čísla, proč se spokojila pouze s obecnou sledovaností. Podle názoru soudu nemohl mít tento obecný údaj vliv na nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.

Podle § 60 odst. 3 písm. d) zákona o vysílání pokutu ve výši od 20.000 Kč do 10.000.000 Kč uloží Rada provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud zařazuje do vysílání od 06.00 hodin do 22.00 hodin pořady, upoutávky nebo další části vysílání, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, a

nejedná se o vysílání koncovému uživateli dostupné na základě písemné smlouvy uzavřené s osobou starší 18 let, k němuž je poskytnuto technické opatření, které znemožňuje přístup k vysílání dětem a mladistvým.

Pokud jde o uloženou výši pokuty, Rada se vypořádala se řádně se všemi kritérii stanovenými pro uložení pokuty zákonem. Ze závěru odůvodnění rozhodnutí žalované Rady soud dospěl k závěru, že žalovaná řádně a přesvědčivě zdůvodnila výši pokuty. Soud se s těmito důvody žalované ztotožnil a rovněž považuje uložení pokuty ve výši 100.000 Kč za přiměřenou.

Pokud jde o návrh na moderaci uloženého trestu dospěl soud k závěru, že sankce uložená ve výši 100.000 Kč je při dolní hranici zákonné sazby, tj. ve výši 1% horní zákonné sazby, je tedy v souladu se zákonem a se zamítnutím žaloby Městský soud v Praze zamítl současně i návrh na moderaci trestu. Vyhodnotil všechna zákonná kritéria a dospěl, k závěru, že výše uložené pokuty ve středu zákonné sazby je přiměřená. Přihlédl především ke skutečnosti, že k porušení zákona došlo odvysíláním pořadu Kriminálka New York II (3) dne 25.2.2010 od 17:40 hod. na programu NOVA, který obsahuje výjevy násilí a realistické až naturalistické záběry zkoumání mrtvých těl a jejich částí, které jsou způsobitelné ohrozit psychický, ale i mravní vývoj dětí a mladistvých, čímž došlo k porušení povinnosti nezařazovat v době od 6:00 hod. do 22:00 hod. pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých.

Městský soud v Praze byl při svém rozhodování v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem (§ 110 odst. 3 s.ř.s.), a proto ve věci rozhodl tak, že podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

O nákladech řízení rozhodl soud dle ust. § 60 odst.1 s.ř.s. a contrario, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému správnímu orgánu nevznikly žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 soudního řádu správního, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. listopadu 2012

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová